

nærmest betragte et Udvalg som en Slags Repræsentation for Tinget i Retning af at gøre sig bekendt med Forslaget, men ikke som noget, der har den Opgave at forandre det paa noget væsentligt Punkt. — Hermed tillader jeg mig at anbefale denne Sag til det høje Tings Velvillie.

Justitsministeren (Alberti): Jeg er naturligvis ogsaa gaaet ud fra, at et Lovforslag af dette Omfang og denne Beskaffenhed paa ingen Maade kunde passere gennem Rigsdagen uden Nedsættelse af Udvalg i begge Ting, men det glæder mig selvfølgelig, at det ærede Medlem, der nys havde Ordet, var af den Opfattelse, at man burde tage varsomt paa Lovforslaget og være noget resigneret i Henseende til Ønsker om Forandringer. Det forekommer mig, at hvis et Udvalg, efter at have gjort sig bekendt med et Lovforslag som dette, maatte finde, at der i Lovforslaget fandtes Ting, der enten i sig selv være aldeles uantagelige eller som endog gjorde Lovforslaget som Helhed uantageligt, maatte en Forandring eller Forkastelse af Lovforslaget være en nødvendig Følge deraf. Men hvis det viser sig — hvad jeg tror og haaber —, at de Forandringer i den gældende Ret, som her foreslaas, ere af en saadan Natur, at man meget vel vil kunne acceptere dem, selv om Lovforslaget forelaa som et selvstændigt dansk Forslag, maa der selvfølgelig være saa meget større Grund dertil, naar det er fremgaaet af en Forhandling med de andre skandinaviske Stater. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at man tidligere har gjort den Indvending gældende, at Rigsdagens Myndighed bliver ret stærkt beskaaret ved Lovforslags Fremkomst ad denne Vej, men det er lige saa rigtigt, at man maa tage visse Hensyn ved Behandlingen af saadanne Lovforslag, hvis man overhovedet vil opnaa det, der er Hovedformaalet med deres Udarbejdelse. Det kan godt være, at det vilde være heldigere og maaske ogsaa mere stemmende med de konstitutionelle Forhold, om man kunde sammensætte saadanne internationale Kommissioner saaledes, at der fra alle 3 Lande kom Rigsdagsmænd med i dem foruden de Medlemmer, der udnævnes af Administrationen, men jeg tror ikke, at en saadan Ordning under de forhaandenværende Forhold vilde være praktisk gennemførlig, thi det vilde jo ikke være nok, at vi fra Danmarks Side sammensatte Kommissionen med de her nævnte Hensyn for Øje, det vilde være nødvendigt, at det samme skete

ogsaa fra de andre Landes Side. Hvis noget saadant kunde lade sig praktisere, vilde selvfølgelig Samarbejdet og den senere endelige Vedtagelse paa de 3 Rigsdage blive saa meget desto lettere. Imidlertid tror og haaber jeg, at dette Lovforslag skulde kunne passere forholdsvis let igennem Rigsdagen. Jeg gør mig selvfølgelig ikke nogen som helst Forestilling om, at det skulde være muligt i denne Rigsdags-samling at naa til Ende dermed; men jeg har dog anset det for rigtigt at forelægge Lovforslaget lige saa snart som det efter at Kommissionen havde gjort sig færdig, var muligt at gøre det.

la Cour: Jeg skal ikke fordybe mig meget i dette Lovforslags mange Paragraffer. Jeg ønsker kun at gøre en Bemærkning ved § 4. Jeg tillader mig at oplæse denne Paragraf, der lyder saaledes:

„Ved Handelskøb forstaaes i denne Lov Køb, som indgaas mellem handlende i eller for deres Bedrift.

Som handlende anses herved enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer, at drive Veksellerer- eller Bankforretning, Forsikringsvirksomhed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk eller Fabrik, at overtage Udførelse af Bygnings- eller Anlægsarbejder eller at befordre Personer, Gods eller Meddelelser. Dog anses ikke som handlende den, som uden anden Medhjælp end sin Ægtefælle, sine Børn under 15 Aar og sit Hustyende driver Beværtning, Haandværk, Befordringsvirksomhed eller saadan ringe Handel, hvortil ikke kræves særlig Adkomst, eller hvortil Borgerskab udstedes uden Betaling.“

Ifølge denne Paragraf skulle Smaahandlende og Smaahaandværkere, som drive Næring med Hustru eller Børn under 15 Aar eller Tyende, ikke betragtes som handlende, men jeg ser ikke, at der kan være stor Forskel paa en lille Haandværker, som driver Arbejde ved Hjælp af sin Hustru, og en Haandværker, der driver Arbejde ved Hjælp af en Svend. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor netop disse Folk skulde undtages fra de handlende og altsaa ikke inddrages under de følgende Regler i denne Lovs Paragraffer, som gælde for alle handlende. Naar det siges, at der ikke bør foretages store Forandringer i Lovforslaget, saa tror jeg dog, at en saadan Forandring som den at tage de smaa-handlende med og forpligte dem til i Handel og Vandel ligesaa godt som alle andre